

Sygn. akt II W 1453/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

Oskarżyciel: -

po rozpoznaniu w dniach 28 grudnia 2016r., 20 marca 2017r., 12 maja 2017r., 30 sierpnia 2017r. 26 marca 2018r.,
sprawy

R. S. – s. W. i G. z domu J., ur. (...) w G., zam. (...)-(...) G. ul. (...), PESEL (...),

Obwinionego o to, że:

w dniu 18.06.2016 roku o godz. 9.19 w G. na ul. (...) kierując samochodem B. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 56 km/h przy prędkości dozwolonej 80 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 92a kw

o r z e k ł:

1. Obwinionego **R. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, tj. wykroczenia z art. 92a kw i za to, na podstawie art. 92a kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go kosztami postępowania w wysokości (...),10 (cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt cztery złote dziesięć groszy).

Sygnatura akt II W 1453/16

UZASADNIENIE

W dniu 18 czerwca 2018 r. około godziny 9.00 R. S. wraz z matką jechał z G. do T. na zebranie (...). Poruszał się pojazdem marki B. o nr rej (...).

dowód: wyjaśnienia R. S. k. 74;

Tego samego dnia funkcjonariusze policji S. H. i M. K. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie G.. Poruszali się nieoznakowanym pojazdem O. (...) wyposażonym w videorejestrator V. 2A 036 Z.. Krótco przed godziną 9.19 przemieszczali się oni ulicą (...). Jechali w kierunku ul. (...). W pewnym momencie wyprzedził ich pojazd marki B. o nr rej (...) kierowany przez R. S.. S. H. włączył videorejestrator. Wykonane zostały trzy pomiary prędkości pojazdu prowadzonego przez R. S.. Rzeczywisty czas wykonywania tych pomiarów wynosił 3,2 sekundy dla każdego z pomiarów. W czasie tych pomiarów radiowóz jechał w odległości około 40 m za pojazdem B., zaś prędkość każdorazowo była mierzona na odcinku 100 metrów. Wszystkie te pomiary zostały wykonane na ul. (...). Urządzenie wskazało, że kierujący przekroczył prędkość o 56 km/h przy dozwolonej na tej drodze prędkości 80 km/h.

dowody: zeznania świadków S. H. k. 77v-78, M. K. k. 78v-79, opinia k. 188-217v, zapis na płycie CD z videorejestratora k. 10, notatniki służbowe k. 32 – 36, świadectwo legalizacji urządzenia k. 37-38, instrukcja obsługi urządzenia k. 39-52, 84-158, informacja z Urzędu Miasta w G. k. 179;

Po dokonanych pomiarach funkcjonariusze jechali jeszcze jakiś czas za pojazdem B. ponieważ na ul. (...) nie było miejsca gdzie można go było bezpiecznie zatrzymać. Dopiero po zjechaniu z ulicy (...) w ulicę (...) włączyli sygnalizację świetlną i dźwiękową nakazując kierującemu zatrzymanie się. Po zatrzymaniu okazano kierującemu wyniki pomiaru.

dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 73v, zeznania S. H. k. 77-78 v, zeznania M. K. k. 78v-79;

R. S. (...) jest kawalerem, na utrzymaniu ma jedno dziecko, wobec którego posiada zobowiązanie alimentacyjne. Ma wykształcenie wyższe prawnicze, jest (...), prowadzi własną działalność gospodarczą. W toku postępowania podawał zmiennie, że z tego tytułu osiąga dochód w wysokości (...) zł, (...) zł i (...) zł miesięcznie. W przeszłości został kilkanaście razy ukarany za wykroczenia.

dowód: dane obwinionego k. 5, 12, notatka k. 7-8

R. S. nie przyznał się do postawionego mu zarzutu i wyjaśnił, że nie jechał z tą prędkością, która została zarejestrowana przez wideo rejestrator. Początkowo utrzymywał, że pomiar został dokonany urządzeniem (...). Dodał, że cała interwencja policji została przeprowadzona z naruszeniem (...). Wyjaśnił, że funkcjonariusze prowadzili pojazd nieoznakowany i jadąc za nim poruszali się bez sygnałów dźwiękowych i świetlnych. Sygnalizacja świetlna i dźwiękowa zostały włączone dopiero na S., gdy już dawno zjechali z trasy średnicowej. Obwiniony zaznaczył, że zgodnie z (...) aby pojazd mógł uzyskać tytuł uprzywilejowanego musi włączyć sygnalizację świetlną i dźwiękową gdy się porusza. Gdy się zatrzyma może wyłączyć sygnalizację dźwiękową ale musi pozostać na sygnalizacji świetlnej. W jego ocenie to zatem funkcjonariusze popełnili wykroczenie, gdyż nie mieli statusu pojazdu uprzywilejowanego. Wyjaśnił też, że video rejestrator wskazuje prędkość uśrednioną pojazdu policyjnego, a nie pojazdu którym poruszał się on. Do tego funkcjonariusze jechali bardzo blisko za nim, czym wymuszali przyspieszenie jego samochodu,

wyjaśnienia obwinionego k. 73v - 74

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim kwestionował swoje sprawstwo, bowiem były sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków S. H. i M. K., opinią sporządzoną przez biegłego z zakresu ruchu drogowego W. L. oraz pośrednio dowodami w postaci instrukcji obsługi urządzenia videorejestratora V.. Wymienione dowody Sąd ocenił jako wzajemnie korespondujące, a w konsekwencji w pełni wiarygodne. W szczególności przywołana opinia biegłego była jasna, pełna, wewnętrznie niesprzeczna i sporządzona przez specjalistę dysponującego odpowiednią wiedzą i doświadczeniem zawodowym w tym zakresie, a nadto została wykonana w sposób fachowy i rzetelny.

Otóż po przeprowadzeniu szerokich i wnikliwych analiz biegły z dziedziny ruchu drogowego w swojej opinii wskazał m.in., że:

- każdorazowo podczas wykonywania pomiarów odległość radiowozu od pojazdu obwinionego wynosiła kilkadziesiąt metrów (około 40 m), odległość ta była w miarę stała i mieściła się w granicach dopuszczonych przez producenta urządzenia (różnice prędkości mieściły się w granicach kilku km/h);

- w każdym z trzech pomiarów czas pomiaru prędkości wynosił 3,2 sekundy, a wyświetlany na ekranie monitora wraz z końcową zmierzoną prędkością czas w polu metadanych „t” to zaokrąglony czas przejechania odcinka 100 m, a nie całkowity czas zbierania danych pomiarowych (jak utrzymywał obwiniony), do tego biegły zaznaczył, że wartość prędkości, drogi i czasu wyświetlane są na urządzeniu pomiarowym z pewnym opóźnieniem w stosunku do rzeczywistego początku rejestracji, jest to spowodowane m.in. czasem potrzebnym dla urządzenia do zebrania danych i wykonania obliczeń;

- energetyczne linie napowietrzne ciągnące się wzdłuż ul. (...) nie generują wokół siebie wystarczająco silnych pól aby ingerować w pracę elektrycznych urządzeń czy instalacji zainstalowanych w samochodach;

- parametr minimalnego natężenia oświetlenia (0,65 lx) odnosi się wyłącznie do własności czułości samego światłoczułego przetwornika (...) zastosowanego w kamerze S., a zbyt niski poziom światła skutkowałby jedynie brakiem wystarczająco wyraźnego obrazu, nie mniej jednak w przedmiotowej sprawie warunki oświetleniowe światła dziennego były wystarczająco dobre i pozwalały na bezproblemowe rozróżnienie detali i konturów obiektów znajdujących się w kadrze kamery;

- sposób instalacji i obsługi urządzenia videorapid przez funkcjonariuszy był zgodny z instrukcją obsługi;

- zmiana psa ruchu przez obwinionego nie miała wpływu na prawidłowość pomiaru;

Sąd dał również wiarę dowodom z dokumentów i protokołów zgromadzonych w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W konsekwencji Sąd doszedł do wniosku, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dostarczyło dowodów pozwalających na przypisanie obwinionemu sprawstwa zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu.

R. S. został obwiniony o to, że w dniu 18.06.2016 roku o godz. 9.19 w G. na ul. (...) kierując samochodem B. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 56 km/h przy prędkości dozwolonej 80 km/h, tj. o wykroczenie z art. 92a kw.

Zgodnie z treścią art. 92a kodeksu wykroczeń podlega karze ten kto prowadząc pojazd nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym.

Art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym wskazuje, że prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym w godzinach 5⁰⁰-23⁰⁰ wynosi 50 km/h, natomiast art. 21 ust 1 w/wym. ustawy wskazuje, że organ zarządzający ruchem na drogach może zmniejszyć lub zwiększyć za pomocą znaków drogowych prędkość dopuszczalną pojazdów obowiązującą na obszarze zabudowanym.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należało, iż w świetle przede wszystkich zeznań świadków S. H. i M. K., opinii sporządzonej przez biegłego z zakresu ruchu drogowego W. L. popartej szerokimi wycienieniami dokonanymi w oparciu o dostarczoną dokumentację z videorejestratora, jak również zabezpieczonych zapisów z videorejestratora nie ulega wątpliwości, że R. S. popełnił zarzucone mu wykroczenie. Z kolei treść §1, 3, 5, 8-9 rozporządzenia Ministra Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej z 17 lutego 2014 r. w sprawie wymagań jakim powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym (...) w powiązaniu z informacjami wynikającymi z instrukcji obsługi urządzenia odnoszącymi się do jego budowy i zasad działania nie pozostawia wątpliwości, że urządzenie V. (...) spełnia wymogi wynikające z tego aktu prawnego.

Przechodząc do uzasadnienia kary wymierzonej obwinionemu wskazać należało, iż wykroczenie z art. 92a kw jest zagrożone karą grzywny od 20 do 5.000 zł (art. 24§ 1 kw). W ramach tego ustawowego zagrożenia w niniejszej sprawie Sąd uznał, iż odpowiednią sankcją wobec obwinionego było wymierzenie kary 500 zł grzywny.

Wymierzając wobec obwinionego karę we wspomnianym wymiarze sąd na niekorzyść obwinionego uwzględnił:

- uprzednią kilkunastokrotną karalność za wykroczenia drogowe;

- okoliczność, że przekroczenie prędkości było bardzo duże i miało miejsce w terenie zabudowanym;

Na korzyść obwinionego Sąd potraktował to, że:

- do zdarzenia doszło w godzinach porannych w czasie gdy ruch pojazdów nie był jeszcze nadmiernie natężony;

- przekroczenie prędkości miało miejsce na drodze, na której ruch odbywa się dwoma pasami ruchu w jednym kierunku, gdzie nie ma zabudowań usytuowanych bezpośrednio przy jezdni.

Wymierzona kara spełnia w ocenie Sądu wszystkie dyrektywy przewidziane w art. 33 § 1 kw. Przede wszystkim jest ona odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego czynu zabronionego. Zdaniem Sądu wymierzona kara nie przekracza również stopnia winy obwinionego. Należy również przypuszczać, że spełni cele zapobiegawcze oraz wychowawcze w stosunku do obwinionego. Czyn, którego popełnienia obwiniony dopuścił się, z uwagi na uprzednią jego karalność za wykroczenia nie może być traktowany w kategoriach incydentu. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

Mając na względzie, że obwiniony osiąga dochody współpracując znaną (...)(...) do tego jest posiadaczem samochodu, Sąd na podstawie art.118 §1 kpw oraz art. 3 w zw. z art. 21 pkt 2 lit 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od niego opłatę w kwocie 50 zł oraz obciążył go kosztami postępowania w kwocie 4254,10 zł, na które składają się zryczałtowane wydatki w kwocie 100 zł oraz należność biegłego za sporządzenie opinii w kwocie 4154,10 zł (art.118§1 i 3 kpw).